

BAKGRUND

Migrationsverket beviljade [] uppehålls- och arbetstillstånd för perioden 17 maj 2006 till 17 maj 2008 på grund av anknytning till dennes maka, []. Paret skilde sig den 28 november 2007.

Den 13 maj 2008 ansökte [] om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd på grund av anknytning till sin son i Sverige samt till den svenska arbetsmarknaden.

I beslut den 17 augusti 2009 avslog Migrationsverket ansökan och utvisade [] till Nigeria. Migrationsverket fann att eftersom förhållandet med den tidigare maken hade upphört kunde [] inte beviljas uppehållstillstånd enligt 5 kap. 16 § första stycket utlänningslagen (2005:716), UtIL. Migrationsverket fann inte heller att särskild anknytning uppkommit genom [] umgänge med sin son eller genom anknytning till den svenska arbetsmarknaden. Uppehållstillstånd kunde därför inte heller beviljas enligt 5 kap. 16 § tredje stycket 1 UtIL.

[] överklagade beslutet till migrationsdomstolen.

I dom den 25 januari 2010 beviljade migrationsdomstolen med ändring av Migrationsverkets beslut [] permanent uppehållstillstånd samt upphävde Migrationsverkets beslut om utvisning. Migrationsdomstolen fann att [] etablerat sig på den svenska arbetsmarknaden i sådan grad att en sådan särskild anknytning som avses i 5 kap. 16 § tredje stycket 1 UtIL uppstått. I frågan om uppehållstillståndet skulle tidsbegränsas uttalade migrationsdomstolen följande. [] förekommer i Rikspolisstyrelsens misstankeregister. Migrationsdomstolen har därför kontaktat polisen för att

ta reda på om misstankarna om brott lett till någon lagakraftvunnen dom eftersom det kan föreligga särskilda skäl mot att bevilja uppehållstillstånd om utlänningen gjort sig skyldig till brottslighet eller brottslighet i förening med annan misskötsamhet. Polisen meddelade att det inte finns någon lagakraftvunnen dom. Möjligheten att vägra uppehållstillstånd på grund av brottslighet finns bara när det föreligger en lagakraftvunnen dom. Eventuella misstankar om brott kan bara beaktas i samband med redan konstaterad brottslighet genom en lagakraftvunnen dom. Avvägningen mellan intresset att bevilja uppehållstillstånd och de skäl som föreligger mot att bevilja uppehållstillstånd på grund av brottslighet ska i första hand göras i samband med bedömningen av om grund för tillstånd föreligger. Enligt domstolens mening kan misstankar om brottslighet inte leda till att ett tidsbegränsat uppehållstillstånd i stället beviljas. Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd bör meddelas som en form av provotid när klaganden gjort sig skyldig till brott (jfr. prop. 1994/95:179 s. 49). Att ha ”gjort sig skyldig till brott” torde förutsätta att en lagakraftvunnen dom i ansvarsfrågan föreligger. Av nämnda förarbeten (s. 49) framgår vidare: ”Skäl att meddela ett tidsbegränsat uppehållstillstånd torde därför i huvudsak föreligga om omständigheterna är sådana att uppehållstillstånd borde vägras men det för tillfället inte skulle vara möjligt att verkställa ett avlägsnandebeslut.” Enligt domstolens mening ger bestämmelsen i 5 kap. 7 § UtIL inte någon möjlighet att tidsbegränsa ett uppehållstillstånd när det föreligger misstankar om brottslighet.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att Migrationsöverdomstolen upphäver det permanenta uppehållstillståndet och beviljar ett tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd med stöd av 5 kap. 7 § UtIL.

Verket anför i huvudsak följande. Migrationsdomstolens tolkning av förarbetenas formulering ”gjort sig skyldig till brott” behöver inte vara den riktiga. Om förarbetena inte ger ett omedelbart stöd åt ett tidsbegränsat uppehållstillstånd vid brottsmisstankar är ändå det viktigaste själva

lagrummet i sig. Ordalydelsen i 5 kap. 7 § UtL lägger inga hinder i vägen för en sådan tillämpning. är skäligen misstänkt för misshandel samt försök till rån den 27 juli 2008. Åtal har väckts mot honom för misshandel den 1 januari 2009 och han är även skäligen misstänkt för misshandel den 13 juni 2009. Han är alltså skäligen misstänkt för våldsbrott vid tre tillfällen med omkring ett halvår mellan varje gång. Han har tidigare haft besöksförbud gentemot sin tidigare hustru.

Till stöd för sin talan åberopar Migrationsverket ett utdrag ur Rikspolisstyrelsens misstankeregister av den 31 mars 2010.

bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande. Migrationsverkets beslut att utvisa honom grundade sig på uppgifter som visat sig vara oriktiga eller under utredning. Han lever under ordnade förhållanden och sammanbor med sin tidigare hustru och deras gemensamme son. Paret väntar sitt andra barn.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Migrationsöverdomstolen har inhämtat ett utdrag ur Rikspolisstyrelsens belastningsregister från den 4 oktober 2010 rörande

. Av utdraget framgår, såvitt inte tidigare känt i målet, att City åklagarkammare i Stockholm den 16 februari 2010 beslutade om åtalsunderlåtelse i fråga om våldsam motstånd den 1 januari 2009 samt att den 26 april 2010 av Stockholms tingsrätt, avd. 2, dömdes för misshandel den 1 januari 2009 till villkorlig dom med samhällstjänst. Domen har vunnit laga kraft.

Migrationsdomstolen har genom den överklagade domen beviljat permanent uppehållstillstånd. Migrationsverkets överklagande omfattar endast ett yrkande om att uppehålls- och arbetstillståndet ska tidsbegränsas. Enligt 29 § förvaltningsprocesslagen (1971:289) får rättens avgörande inte gå utöver vad som yrkas i målet.

Enligt bemyndigande i 6 kap. 5 § UtlL meddelas beslut om arbetstillstånd av Migrationsverket. Av 8 kap. 21 § första stycket UtlL följer att beslut om arbetstillstånd i övrigt endast kan fattas när ett överklagat ärende eller mål om avvisning eller utvisning avgörs. Som nyss konstaterats utgör ramen för Migrationsöverdomstolens prövning i målet frågan om permanent eller tidsbegränsat uppehållstillstånd och inte avvisning eller utvisning, varför ett ställningstagande i detta mål till frågan om arbetstillstånd inte är möjligt.

Migrationsöverdomstolen har med anledning härav endast att pröva om uppehållstillståndet ska tidsbegränsas.

Enligt 5 kap. 7 § UtlL ska ett uppehållstillstånd tidsbegränsas om det med hänsyn till utlänningens förväntade levnadssätt råder tveksamhet om uppehållstillstånd bör beviljas. Paragrafen motsvarar 2 kap. 4 b § i 1989 års UtlL. Den bestämmelsen infördes den 1 juli 1995 (prop. 1994/95:179, bet. 1994/95:SfU16, rskr. 1994/95:401). Bestämmelsen tillkom för att tidsbegränsat uppehållstillstånd i större utsträckning än dittills skulle kunna meddelas under en provotid när det råder tveksamhet om en sökandes skötsamhet och hederlighet.

Regeringen framhåller i propositionen att det kan te sig stötande att den som gjort sig skyldig till relativt allvarlig brottslighet omedelbart därefter beviljas ett permanent uppehållstillstånd. Om brottsligheten inte är så allvarlig att domstol beslutat om utvisning, bör i första hand prövas om brottsligheten ska leda till ett avslag på ansökan om uppehållstillstånd. Skäl att meddela ett tidsbegränsat uppehållstillstånd torde därför i huvudsak föreligga om omständigheterna är sådana att uppehållstillstånd borde vägras men det för tillfället inte skulle vara möjligt att verkställa ett avlägsnandebeslut. Så kan vara fallet när förhållandena i sökandens hemland gör en verkställighet dit omöjlig för tillfället men där en ändring av förhållandena bedöms som möjlig inom överskådlig tid (jfr. prop. 1994/95:179 s. 49 f).

Även i vissa fall när anknytning till Sverige åberopas kan dock förhållandena vara sådana att det inte framstår som rimligt att trots viss brottslighet avslå ansökan och att ett tidsbegränsat uppehållstillstånd under en provotid då kan vara lämpligt. Avsikten är således inte att tidsbegränsat uppehållstillstånd ska beviljas alla utlänningar som gjort sig skyldiga till brott eller annan grov misskötsamhet (jfr. a.a.s. 50).

I motiven till 2005 års UtIL uttalar regeringen att bestämmelsen i 5 kap. 7 § UtIL bl.a. kan tillämpas om det finns sådana synnerligen ömmande omständigheter att utlänningen normalt skulle ha beviljats ett permanent uppehållstillstånd, men där det på grund av brottslighet eller liknande misskötsamhet råder tveksamhet om utlänningens vandel (prop. 2004/05:170 s. 282).

I fråga om att vägra uppehållstillstånd på grund av brottslighet eller brottslighet i förening med annan misskötsamhet (5 kap. 17§ första stycket UtIL) uttalar regeringen vidare att de skäl som sökanden kan åberopa för att få tillstånd bör vägas mot de skäl som talar mot att tillstånd beviljas. Ju starkare skälen för tillstånd är, desto grövre misskötsamhet måste det vara fråga om för att tillstånd ska vägras. Den tyngd som anmärkningarna ska ha för att uppehållstillstånd ska vägras ska alltså bli beroende av en bedömning i det enskilda fallet (prop. 2004/05:170 s. 202).

Vid tidpunkten för migrationsdomstolens avgörande var

skäligen misstänkt för försök till rån och misshandel den 27 juli 2008, våldsam motstånd och misshandel den 1 januari 2009 samt misshandel den 13 juni 2009. Han hade även meddelats besöksförbud rörande sin dåvarande hustru för perioden den 1 juli 2008 till den 1 oktober samma år. Migrationsdomstolen fann att skäl för uppehållstillstånd förelåg genom etablering på den svenska arbetsmarknaden. Migrationsdomstolen gjorde bedömningen att bestämmelserna i 5 kap. 7 respektive 17 §§ UtIL inte gav någon möjlighet att tidsbegränsa respektive vägra ett uppehållstillstånd när det föreligger

misstankar om brottslighet. Migrationsdomstolen beviljade därför
permanent uppehållstillstånd.

Migrationsöverdomstolen gör följande bedömning.

Såväl genom vad som var känt från misstanke- och belastningsregistren vid
tidpunkten för migrationsdomstolens avgörande som vad nu tillkommit
genom nytt utdrag från belastningsregistret väcks tveksamhet om
förväntade levnadssätt.

Migrationsöverdomstolen finner vid en samlad bedömning – med beaktande
av å ena sidan etableringen på arbetsmarknaden och den anknytning
i övrigt åberopar samt å andra sidan de
omständigheter som väcker tveksamhet kring hans framtidaandel – att det
finns skäl att tidsbegränsa uppehållstillståndet i enlighet med 5 kap. 7 § Utl.

Då giltighetstiden för pass går ut den
6 november 2010 ska uppehållstillståndet gälla längst till och med detta
datum (jfr. MIG 2007:30).

Ersättning till offentligt biträde

Ett offentligt biträde har enligt 5 § lagen (1996:1620) om offentligt
biträde och 27 § rättshjälpslagen (1996:1619) rätt till skälig
ersättning för arbete, tidspillan och utlägg som uppdraget har krävt.
Ersättningen för arbete ska bestämmas med utgångspunkt i den
tidsåtgång som är rimlig med hänsyn till uppdragets art och
omfattning samt med tillämpning av den timkostnadsnorm som
regeringen fastställer.

har yrkat ersättning för arbete motsvarande åtta timmar. Med beaktande av uppdragets art och omfattning finner Migrationsöverdomstolen att får anses skäligen tillgodosedd genom ersättning för arbete motsvarande fem timmar.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

kammarrättsråd
ordförande

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

föredragande